

№ 1 (25),
січень — травень, 2015 р.

СтудентІнформ

ГАЗЕТА ФІНАНСОВО-ПРАВОВОГО КОЛЕДЖУ

*Від першокурсника
до випускника 2015...*

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Вітаємо вас, шановні читачі! Час пролітає швидко і ми з першокурсників вже стали випускниками Коледжу.

Гортаючи сторінки нашої газети, можна натрапити на багато публікацій про тодішніх студентів, які тепер є магістрами, аспірантами, викладачами, кандидатами наук та людьми, які вже багато чого досягли у житті. Газета «СтудентІнформ» відображає історію нашого рідного Коледжу, а історію творять люди, які діляться своїми знаннями і досвідом з молодим студентським поколінням.

Наші випускники вже думками далеко, але ми всі з вами зустрічаємося у звичній добрій атмосфері, а щодо зародження ідей — хочеться найскорішого їх втілення у життя. Для редакційного колективу найпомітнішою подією 2014 року було 20-річчя нашого Коледжу. Протягом навчального року відбулося багато заходів: міжнародні науково-практичні конференції, відкриті лекції по правознавству та економіці, екскурсії по історичних місцях України, випуск стінгазет.

За роки навчання у Коледжі я встигла попрацювати в редколегії, а згодом і редактором газети «СтудентІнформ». Я дуже вдячна за шанс поєднувати навчання і журналістську працю. Закінчується моя каденція редактора і я передаю естафету новому поповненню. Хочеться побажати редколегії проявляти ініціативу і бути більш активними у житті Коледжу. Не оминайте увагою і першокурсників, запрошуйте бажаючих до співпраці, давайте їм завдання. Нехай їхні матеріали стануть стартом чогось нового і сучасного. Від імені редколегії бажаю успіхів і процвітання «СтудентІнформу».

Низький уклін усьому колективу Коледжу, викладачам, вони у нас дійсно класні.

Яна БРЮШКОВСЬКА,

IV курс, юр. ф-т,

головний редактор «СтудентІнформ»

ВИПУСКНИКАМ–2015
ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ...

Вжитті кожної людини настає відповідальний момент вибору майбутньої професії, з якою буде пов'язана подальша професійна діяльність, і, власне, її доля. Впевнена, що ваш вибір вірний.

Шановні випускники, згадаймо разом як все починалося, адже 1 вересня — цей день був хвилюючий для вас, студентів-першокурсників, це світле і радісне свято, пов'язане з особливим відчуттям і очікуванням чогось нового. Для кожного із вас відкривалася незвідана сторінка життя, багата яскравими подіями та враженнями.

І ось ви вже студенти... Перші лекції, перші семінари, заліки... Успіхи і невдачі. Розпочалося справжнє студентське життя.

У Коледжі створені всі умови не тільки для отримання професійних знань, а й для цікавого дозвілля, розвитку особистісних якостей, розкриття талантів і творчих здібностей студентів.

Більшість студентів вміло поєднували навчання і були активними у житті Коледжу. Адже студенти — народ креативний і всюди намагаються себе проявити.

Студентське життя не можливе і без наукових конференцій, виступів, презентацій тощо. Наполеглива, творча та ініціативна праця професорсько-викладацького колективу Коледжу разом зі студентами, як завжди, приносила успіхи на міжнародних науково-практичних конференціях, освітніх виставках, творчих та культурно-спортивних заходах.

Студентські роки — це не тільки навчання, а й студентське життя, яке завжди цікаве, різнобічне і насичене подіями, що відбуваються у стінах Коледжу.

У Коледжі студенти організовували вечори та випуски стінгазет, присвячені святкуванню народних та офіційних свят, намагалися якнайяскравіше відзначити 20-річчя своєї alma mater, допомагали у проведенні Дня відкритих дверей, а також продовжили щорічну традицію — посадити дерева на Алеї випускників, започатковану випускниками минулих років. Студенти брали активну участь у підготовці та випуску газети «СтудентІнформ», Посвятах першокурсників у студенти тощо.

Студентів завжди приваблювали подорожі, тому багатьом вдалося відвідати історичні місця України. Екскурсії відбувалися постійно. Після екскурсій всі вони поверталися переповнені враженнями та певними досягненнями.

Кожен із вас зробив посильний внесок у загальну справу — формування Фінансово-правового коледжу як сильного, конкурентоспроможного навчального закладу на ринку освітніх послуг.

Ми навчили вас головному — вмінно здобувати знання та цінувати їх.

Завершення кожного життєвого етапу несе у собі сум прощання, мрії про майбутнє і незабутні спогади — вони особливою сторінкою відкладуться у книзі буття, яку з кожним роком все частіше гортає кожен з нас.

Випускний — радість і щемить серденько, сміх і непрохана сльозинка, дивне сплетіння не поєднаних ніби почуттів. Випускники ж Фінансово-правового коледжу — далеко не школярі, це вже з певними поглядами на життя, юнаки і дівчата, з дипломами молодшого спеціаліста або бакалавра, з обраною спеціальністю. Перший вищий навчальний заклад назавжди залишає слід у душі та долі кожного.

Дякую вам за невтомну працю й успіхи в навчанні, за виявлену ініціативу й підтримку починань, за добру пам'ять про роки, проведені в рідному Коледжі, за вашу любов до нього!

Бажаю наступним студентам продовжувати багаторічні традиції рідного Коледжу, дипломом якого пишається не одне покоління ваших попередників!

Професорсько-викладацькому колективу бажаю плідної роботи, наснаги і терпіння, нових наукових ступенів і звань. Нехай ваша складна, але благородна праця збагачує знаннями та мудрістю нові покоління, а вам самим приносить радість і задоволення.

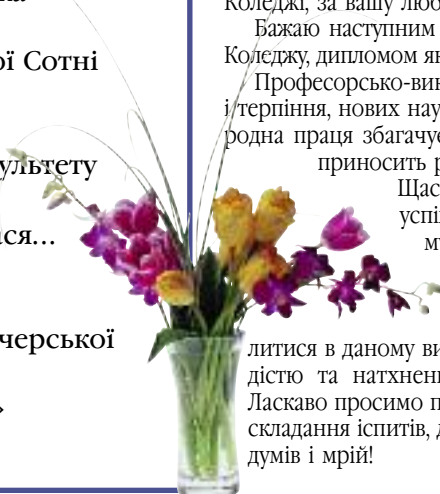
Щастя вам, міцного здоров'я, натхненої праці та творчих успіхів, а також щоб вас завжди супроводжували чуйні та мудрі люди...

Не кожна людина передбачає майбутнє, не кожна людина прогнозує майбутнє, але кожна людина думає про майбутнє. Дуже хочеться побажати вам не помилитися в даному виборі, щоб життя стало успішним та було сповнене радістю та натхненням. Отже, шановні абітурієнти, майбутні студенти! Ласкаво просимо приєднатися до нашої родини, всім бажаємо успішного складання іспитів, досягнення заповітної мети і здійснення всіх ваших задумів і мрій!

Т. О. ГУБАНОВА, директор Коледжу

ЗМІСТ

- 2** Вітання
- 3** День відкритих дверей
- 4** Бліц-інтерв'ю з випускниками
Алея випускників
- 6** Наукові конференції
- 7** Спартакіада
«Протипожежна безпека»
- 8** Робити добро
Пам'яті героїв Небесної Сотні
- 9** Чорнобиль
9 травня
- 10** День юридичного факультету
- 11** Поїздка до Львова
- 12** Перша мобілка з'явилася...
Незвичайний музей
- 13** Шоколадний будинок
- 14** Екскурсія до Києво-Печерської
Лаври
- 15** Дендропарк «Софіївка»
- 16** Корисні поради

Традиційно, кожного року Фінансово-правовий коледж проводить Дні відкритих дверей для усіх бажаючих, під час яких можна більш детально дізнатися про наш навчальний заклад, про освітні послуги, умови навчання та студентське життя.

Захід був організований для майбутніх вступників та їх батьків з метою презентації можливостей професійної освітньої підготовки в Коледжі, ознайомлення з правилами та умовами вступу у 2015 році до нашого навчального закладу.

Присутні отримали широкую інформацію у ході безпосереднього спілкування з представниками від адміністрації, факультетів, приймальної комісії, а також завдяки перегляду відеоролика про історію і сьогодення Коледжу, інформаційним тематичним стендам, рекламним буклетами, брошурами, газеті «СтудентІнформ» та іншим друкованим матеріалами.

Проведення таких заходів допомагає молодим людям визначитися зі спеціальностями, фахівцями з яких вони стануть через кілька років, а також у цей день була унікальна можливість познайомитися з керівництвом Коледжу і одержати відповіді на всі запитання.

На цей захід завітали також представники з юридичного та економічного факультетів Київського національного університету імені Тараса Шевченка, а саме: заступник декана юридичного факультету к. ю. н., доцент Ковальчук О. М., доценти к. ю. н. Васильченко О. П. та к. е. н. Рожко О. Д. Багаторічна співпраця з цими факультетами дає досить високі результати, адже після закінчення Коледжу переважна більшість випускників продовжують навчання у магістратурі саме цих факультетів Університету.

До нас прийшли випускники минулих років, а зараз викладач Коледжу к. ю. н. Конанець Олена Миколаївна та магістр юридичного факультету КНУ ім. Т. Шевченка Сабенкова Владислава. Вони поділилися спогадами-враженнями про рідний Коледж, який дав добрий старт для обраних ними професій та про кращі студентські роки, проведені у нашому закладі.

Студенти є активними не лише в навчанні, а й у всіх наукових, спортивних та культурно-масових заходах. Про насиченість і різноманітність студентського життя, про різні шляхи вияву своїх здібностей, про плани на майбутнє розповіли гостям: Анна Кунгурцева (1 курс, юр. ф-т, молод. спец.), Пономарчук Наталія (1 курс, ек. ф-т, молод. спец.) та Пономарчук Катерина (1 курс, юр. ф-т, молод. спец.), Тимошенко Олександра та Марченко Аліна (2 курс, ек. ф-т, бакалаври), Сова Марія та Клімченко Владислав (2 курс, ек. ф-т, молод. спец.), Петрук Тетяна та Брицький Олег (4 курс, ек. ф-т, бакалаври), Скібіцький Роман та Брюшковська Яна (4 курс, юр. ф-т, бакалаври).

Далі у програмі був невеличкий концерт, який підготували талановиті студенти Хоменко Олег (5 курс, з/в, юр. ф-т) та Валерія Таран (1 курс, юр. ф-т). Ведучими програми були Сергій Нечипоренко (4 курс, ек. ф-т) та Світлана Птух (3 курс, юр. ф-т).

З відгуків присутніх ми почули, що проведений захід виявився цікавим та результативним і дав змогу багатьом остаточно зорієнтуватися у виборі напрямку навчання, а також у тому, як готуватися до вступу вже сьогодні.

Висловлюємо щирі вдячності всім тим, хто відгукнувся та у вихідний день прийшов на наш День відкритих дверей.

Будемо раді знову Вас бачити в нашому навчальному закладі, і впевнені, вже в якості наших студентів! Вдячні Вам за Ваш вибір! ■

ГІДНА ОСВІТА — ПЕРШИЙ КРОК ДО УСПІХУ

У Фінансово-правовому
коледжі відбувся
День відкритих дверей

Алея вип

ПРОДОВЖЕН

Запах весни. Буянна зелені та різнотрав'я. Ця пора року приносить і радість, і легкий смуток. Радість для студентів, які закінчують навчальний рік. Попереду у них екзамени та перехід на ще одну сходинку життя, а смуток — для випускників, які не повернуть назад кращі студентські роки навчання у Коледжі.

Студенти-випускники минулих років започаткували добру традицію висаджувати деревця на Алеї випускників. Ця щорічна традиція до вподоби випускникам, адже вони таким чином залишають приємні враження та пам'ять про свій навчальний заклад.

П'ятниця, 24 квітня 2015 року, видалась теплою і сонячною. Всі дружно взялися до роботи. Посадка дерева в житті кожної людини — це важлива подія і випускники впевнені, що деревця обов'язково

ДУМКИ
ВГОЛОС

Знання — це скарб, що не згорить у вогні, і ворог його не вкраде. Він назавжди залишиться з вами і повсякчас може стати у пригоді. Ця вартість — чи не найбільша окраса кожної людини, підстава для гордості й шани. Майбутнім випускникам буде присвячено багато вітальних промов і даватимуться настанови щодо того, як досягати успіху в житті. Директор Коледжу Губанова Тамара Олексіївна звертається до своїх випускників з мудрими словами: «Диплом, який отримують випускники це ще не все, це — відправна точка у вашій майбутній кар'єрі, це — отримані знання у нашому навчальному закладі, а за подальший успіх — необхідно боротись. Потрібно буде вчитися все своє життя. Вміти адаптуватись і застосовувати знання, які ви отримали у рідному Коледжі, вміти блискучно орієнтуватися в тій чи іншій ситуації. Але, головне те, що ви всі отримали чудову перспективу і ми раді за вас!»

Швидкоплинно наближається закінчення навчання для випускників Коледжу. Мені, як редактору «СтудентІнформ», хочеться поділитися враженнями про студентські роки і одержати відповіді від випускників-2015.

Випускників і традиції

приживуться, адже посаджено їх з любов'ю.

Бо ж як приємно пройти по своїй алеї на території Коледжу і знати, що ось це дерево — твоє, ці кущі посадив ти.

Незабаром випускники залишать рідний Коледж, але завжди будуть пам'ятати його, а він буде пам'ятати їх.

Пройде небагато часу, підрастуть посажені деревця... Вони не тільки прикрашатимуть Коледж, але й викликать вдячність у серцях студентів наступних поколінь за подаровану красу та затишок.

Тож, нехай же зелені паростки майбутнього прикрашають територію Коледжу, милують око, радують серце, тішать душу.

Закінчивши посадку дерев, випускники разом з директором Коледжу Т. О. Губановою, куратором, методистами юридичного та економічного факультетів подарували нам цікаві фото. ■

ЧУЧУЙ Юлія, юр. ф-т. Коли тільки вступили на перший курс — ми були дітьми, а тепер, закінчуючи навчання у Коледжі, відчули себе діловими людьми, майбутніми юристами. Думаю про те, як варто одягатися, сліdkую за мовою, дуже серйозно ставлюся до своєї фахової дисципліни. Вважаю, що всі ми стали більш відповідальними і свідомими, а це запорука успіху у житті.

СКІБІЦЬКИЙ Роман, юр. ф-т. У нашому навчальному закладі особливі стосунки між студентами та викладачами. Вони побудовані на взаєморозумінні і довірі. А це стимулює до віддачі. Звичайно, є студенти, які зайняті суто навчанням, але є активісти, з масою нових ідей і бажанням проявити себе. Займаюся усім — від наукових статей та конференцій до походів у театри та музеї. За період навчання було багато цікавих і пізнавальних екскурсій.

ГАТАК Неля, юр. ф-т. У Коледжі ми навчилися друмати, аналізувати і робити правильні висновки.

БРИЦЬКИЙ Олег, ек. ф-т. Роки навчання у Коледжі залишаться в моєму серці назавжди. Коледж — це сучасний вищий навчальний заклад з кваліфікованим складом викладачів та новітніми системами навчання. В мене тільки найкращі спогади і побажання!

МОРОЗ Аня, юр. ф-т. Звісно освіта — це лише початок, але знання та навички, що дав Коледж, сприятимуть для серйозного старту в професійній діяльності.

БИТЮК Анастасія, ек. ф-т. Згадуючи студентське життя розумію, що це були найкращі мої роки. Тоді здавалося, що все на світі так легко і просто. А тепер розумію, що розпочинається самостійне доросле життя і зовсім новий для тебе світ, світ дорослих. Так хотілось би зупинити ті прекрасні хвилини, щоб вони тривали вічно. Але, на жаль, ця сторінка життя вже перегорнута.

МИЛОВАНОВА Катя, ек. ф-т. Хочу подякувати рідному Коледжу за той квиток у життя, що він мені подарував. Знання, здобуті в ньому, будуть супроводжувати мене по життю, допомагаючи будувати своє майбутнє.

ХІРГІЙ Дмитро, ек. ф-т. Коледж дав мені півтвіку в життя. За п'ять років в мене з'явилося багато друзів. Завдяки Коледжу я отримав багато знань, вмінь, навичок в різних галузях, я отримав практику роботи в різних компаніях. Я дуже вдячний адміністрації і викладачам Коледжу за ті знання, які вони мені дали і допомогли всебічно розвинути.

ЗОЦЕНКО Аня, ВИДИБОРЕЦЬ Олександр, ек. ф-т. З великою повагою до викладачів і рідного Коледжу, бажаємо вам процвітання, розвитку, наснаги і великих успіхів!

АЛЕКСАНЯН Роксана, ек. ф-т. Фінансово-правовий коледж — мій перший дорослий та свідомий крок у життя, звідси я почала свій шлях, який формував і формує моє майбутнє. Я щаслива розуміти, що студентські роки я провела в цих стінах, з чудовими викладачами, які вкладали не тільки знання, а й душу в кожного студента, щиро вам дякую! Саме тут я знайшла друзів, майбутніх колег і просто хороших людей. Подорожуючи з групою, мала можливість побачити найяскравіші пам'ятки, побувати в прекрасних містах моєї країни. Було пізнавально і весело. Це були найнашоченіші роки в моєму житті, які огорнуті любов'ю та затишком.

СТУКАЛО Михайло, ек. ф-т. Мені було 15-років, коли я переступив поріг Фінансово-правового коледжу. Саме тут я розпочав своє студентське життя. Завдяки ФПК я мав змогу слухати лекції найкращих викладачів України. Приймати участь у наукових конференціях, здобувати практичні навички під час виробничих практик у банківських установах. Сьогодні мені 20! Я дякую викладацькому колективу та керівництву Коледжу за отримані знання, корисні поради та підтримку.

Підготувала **Яна БРЮШКОВСЬКА**,
IV курс, юр. ф-т.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ДЕНЬ НАУКИ ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ-2015

Міжнародна науково-практична конференція

«Актуальні питання державотворення в Україні»

22 травня 2015 року

Учасники — студенти II–IV курсу юридичного факультету:

1. **Катерина БОНДАРЕНКО**. «Особливості інституту передоручення за цивільним законодавством»;
2. **Катерина ВАКУЛЕНКО**. «До питання про місце постанов Верховного Суду України в цивільному законодавстві, як формі (джерелах) цивільного права України»;
3. **Марина ЄВТУШЕНКО**. «До проблеми форми захисту цивільних прав, що засновані на звичаєвих цивільних правовідносинах»;
4. **Анелія ГАТАК**. «Щодо місця та значення категорії «любов» за сімейним законодавством України»;
5. **Богдан СОПІЛЬНЯК**. «Значення медичної доктрини для правового регулювання інституту відшкодування шкоди, завданої каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я»;
6. **Павло ТКАЧЕНКО**. «До питання про методологічні проблеми природи форм судового захисту цивільного права як основоположної засади цивільного законодавства».

Науковий керівник: *зав. каф. приват. права, к. ю. н. Я. Я. МЕЛЬНИК*

7. **Ярослав МЕЛЬНИК**. «До питання про сферу дії режиму цивільної процесуальної безпеки під час повороту виконання судових рішень у цивільному судочинстві».

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ
ІНСТИТУТ»
ФАКУЛЬТЕТ СОЦІОЛОГІЇ І ПРАВА

V Міжнародна науково-практична
конференція

«Правове регулювання суспільних відносин в умовах демократизації українського суспільства»

20 травня 2015 року

Учасники — студенти II та IV курсу юридичного факультету:

1. **Катерина СІДЛЕЦЬКА**. «Правове регулювання оціночних понять за сімейним законодавством України в демократичних умовах»;
2. **Валентина САВЧУК**. «Методологічні проблеми змісту спадкових правовідносин за заповітом, як одностороннього правочину»;
3. **Антон КРАВЦОВ**. «Деякі проблемні питання реалізації спадкових прав за заповітом при множинності спадкоємців».

Науковий керівник: *зав. каф. приват. права, к. ю. н. Я. Я. МЕЛЬНИК*

XIII Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Шевченківська весна-2015: Економіка»

1—3 квітня 2015 року

Метою конференції було обговорення та пошук рішень актуальних проблем сучасної економічної науки, встановлення контактів між молодими вченими різних країн, обмін дослідницьким досвідом та публікація наукових результатів економічних досліджень.

Учасниками цієї конференції були також студенти 4 курсу економічного факультету Фінансово-правового коледжу:

1. **БИТЮК Анастасія**. «Фінансова децентралізація в Україні: переваги та загрози впровадження»;
2. **ЗОЦЕНКО Анна**. «Проблеми формування дохідної частини Пенсійного фонду України»;
3. **КРУПА Тетяна**. «Інновації в сфері страхування»;
4. **МИЛОВАНОВА Катерина**. «Проблеми формування дохідної частин місцевих бюджетів в Україні та темпи їх вирішення»;
5. **ПЕТРУК Тетяна**. «Страхування туристів від нещасних випадків»;
6. **СЕМІРЕДЧЕНКО Поліна**. «Перспективи розвитку страхового ринку України».

СУБОТНИК У КОЛЕДЖІ

Катя БЄЛІК, III курс, юр. ф-т

Фінансово-правовий коледж активно відгукнувся на виконання розпорядження виконавчого органу КМДА № 225 від 16.03.2015 та розпорядження Солом'янської районної в місті Києві державної адміністрації від 18.03.2015 № 167 «Про проведення весняного двомісячника з благоустрою, озеленення та поліпшення санітарного стану».

Такі заходи розпочалися у всіх районах міста. Проведення суботників дають можливість упорядкувати місто, привести його до належного стану, який завжди є характерний для Києва. Заходи відбуваються в рамках двомісячника з благоустрою.

Солом'янський район розпочав активну роботу. До цього заходу залучено городян, які бажають щоб його рідне місто, район завжди було охайними, особливо після зими.

Наш Коледж розташований у Солом'янському районі. Звичайно, дуже хочеться бачити наш район прибраним і квітучим.

«Не сміти, адже саме з тебе починається чисте місто!» — під таким гаслом відбувся суботник.

Студентська молодь та науково-педагогічний колектив Коледжу активно працювали на закріплених територіях. Прибирали сміття, сухі гілки, залишки опалого листя та обкопували дерева, впорядковували клумби та газони.

А тепер щодо посадки дерев. З потеплінням, студенти-випускники продовжили традицію Коледжу і на його території посадили дерева на Алеї випускників, які завжди залишаться окрасою нашого навчального закладу для майбутніх поколінь. ■

СТУДЕНТСЬКА СПАРТАКІАДА

Головним правилом для сучасної молоді є стародавній вислів «В здоровому тілі здоровий дух». Під таким гаслом виховують студентів на заняттях фізкультури у Коледжі. Хороша розумова діяльність неможлива без хорошого фізичного самопочуття, а фізична активність позитивно впливає на організм. Студенти Коледжу до спорту ставляться позитивно і більшість є активними учасниками всіх спортивних заходів.

На спортивному стадіоні «Локомотив» 14 травня 2015 року відбулася Спартакіада присвячена учасникам бойових дій в зоні АТО. Змагання проходили між командами студентів 1—2 курсів юридичного та економічного факультетів Фінансово-правового коледжу.

У програмі Спартакіади: змагання з бігу на дистанції 60 метрів, стрибки через скакалку, волейбол, підтягування на високій перекладині.

У всіх видах змагалися окремо і хлопці, і дівчата. Дух спортсменів видався бойовим, що чудово помітно за результатами ігрового дня.

Перемогу в змаганнях з **волейболу** посіли:

- серед дівчат, команда 1 курсу — Ішматова

Олена, Луценко Ангеліна, Пономарчук Катерина, Пономарчук Наталія, Андрощук Анастасія; серед хлопців, команда 2 курсу — Абідов Анар, Алізаде Мухамед, Ахмєян Руслан, Жучков Олександр, Гасімов Шахін, Митрошенко Олександр.

В індивідуальному заліку:

- змагання з бігу на дистанції 60 метрів: Алізаде Мухамед (2 курс), Носова Олена (2 курс);
- стрибки через скакалку: Дубова Анна (2 курс);
- підтягування на високій перекладині: Морозов Ігор (2 курс).

Директор Коледжу Губанова Тамара Олексіївна в урочистій обстановці привітала і нагородила грамотами та подарунками усіх переможців. Капітанам команд з волейболу вручені вимпели.

Тож вітаємо всіх учасників змагань! Бажаємо всім студентам берегти здоров'я та активно займатися спортом.

Щира подяка організатору цього заходу Солоніній Світлані, (1 курс), а також фотографу Луцюк Анастасії (1 курс).

М. Г. ДЕМ'ЯНЕНКО, методист ек. ф-ту

У приміщенні та на прилеглий території Фінансово-правового коледжу відбулося відкрите демонстративне заняття «Протипожежна безпека». Цей захід організований відповідно до укладеного Договору з ГУ ДСНС України м. Києва.

Рятувальники ДСНС Солом'янського району провели 18 травня 2015 року навчання для студентів Коледжу. В першу чергу було проведено загальну евакуацію всіх студентів, а потім рятувальники ознайомили студентів з теоретичною частиною. Розповіли, яких заходів пожежної безпеки слід неухильно дотримуватись, як запобігти виникненню пожеж та що стає найпоширенішими причинами їх виникнення. Пояснили, як треба діяти у випадку виникнення пожежі, розповіли про те, що необхідно робити в першу чергу та чого не варто робити взагалі. Також нагадали про правила поведінки в інших надзвичайних ситуаціях, що можуть виникнути у житті кожного.

Учасники навчань приступили до практичного відпрацювання дій у разі виникнення пожежі. Рятувальники продемонстрували студентам пожежно-рятувальну техніку, обладнання та спорядження і коротенько розповіли про свою роботу. Державна служба з надзвичайних ситуацій України не даремно має гасло «Запобігти. Врятувати. Допомогти». Попередження та ліквідація пожеж, різного роду аварій і катастроф, стихійного лиха, знешкодження боєприпасів, рятування людей на воді, під час дорожньо-транспортних пригод — ось далеко не повний перелік завдань оперативно-рятувальної служби цивільного захисту — служби 101.

Рятувальники навчили студентів Коледжу користуватися вогнегасником і дали можливість кожному бажаному загасити умовну пожежу, проте студентам більше сподобалось подавати воду зі ствола, як це роблять справжні вогнеборці.

Такі навчання є корисними для кожного студента, адже не відомо, яка надзвичайна ситуація може трапитись в житті. Треба знати, як діяти при будь-яких обставинах, особливо, якщо існує загроза життю чи здоров'ю людини.

Рятувати життя і майно людей від вогню — справа небезпечна, яка вимагає рішучості, відповідальності, постійної бойової готовності, а часом й здатності на героїчні вчинки, що перевищують людські можливості.

Т. М. МУЛЯНОВА, заступник директора

ГЕРОЇ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Лютій 2015 року... Україна вшанувала пам'ять героїв Небесної сотні. Напередодні в усіх містах країни горіли свічки, лунали молитви та слова вдячності. Минув рік з часу кривавого розстрілу Небесної сотні у центрі Києва під час Революції гідності. Майдан став символом боротьби та утвердження прагнень українців до європейських цінностей. І за цю боротьбу, за свободу й оновлення країни заплачено страшною ціною. Своє життя віддали найкращі й більшість з них ті, хто лише починав жити.

Над Майданом знову відчутно запах диму від багать, у натовпі — виднілися закопчені та побиті будівельні каски. Це — українці згадують тих, хто став на захистити гідність українського народу. На Майдан Незалежності в Києві прийшли тисячі людей, щоб вклонитися загиблим героям. Майдан Незалежності в Києві став меморіалом жертвам розстрілів протестувальників 18—20 лютого. У ті страшні дні відбулися наймасовіші розстріли на столичному Євромайдані.

На Майдан прийшли рідні загиблих та їхні товариші. Вони стверджують — головне, аби люди не забули про те, що трапилось тут минулого року.

Навколо Майдану, на вулиці Інститутській та на Грушевського розмістили блакитні куби. Їх рівно стільки ж, скільки загиблих героїв Небесної Сотні. І встановлені вони у тих самих місцях, де гинули активісти. До річниць трагічних подій було створено акцію-реквієм.

Дуже важко слухати розповіді та спогади очевидців тих страшних днів.

Родичі загиблих на Майдані демонстрантів з нетерпінням очікують, щоб винних було притягнуто до відповідальності.

Вистояти, зберегти державу ми зможемо, коли ми збережемо єдність. Аби ніхто не забув, яку саме ціну заплатили українці за свою свободу.

Світлі спогади про відважних патріотів, про їх героїчний подвиг назавжди залишаться в серцях і пам'яті майбутніх поколінь. ■

РОБИТИ ДОБРО

Багато добрих справ може вмістити одне людське життя. Кожна людина проходить життєвий шлях із власним відчуттям правильності, справедливості і добра.

У Фінансово-правовому коледжі метою виховної роботи є підготовка гармонійно розвинутої, суспільно активної особистості, професійно грамотного, творчого фахівця, який поєднує в собі високу духовність, моральну чистоту, громадянську позицію і фізичну досконалість.

На особливу увагу заслуговує діяльність науково-педагогічного та студентського колективів Коледжу з підтримки Збройних сил України, Національної гвардії України, а також добровільних з'єднань, які беруть участь в зоні АТО.

Так за 2014—2015 роки виконано значний обсяг роботи:

- проект зі збору медикаментів «Захисти свого захисника»;
- проект «Допоможи Національній гвардії України»;
- проект «Збір теплих речей і військового одягу»;
- проект «Одноденний заробіток на допомогу пораненим»;
- проект «Твори добро» — збір одягу, взуття, книжок, іграшок, канцелярських приладів для дитячого будинку.

У Коледжі проводяться наступні соціальні акції:

- допомога батальйону спеціального призначення «Січ» (за ініціативи Студентського парламенту) передані речі для облаштування казарм та продукти харчування;
- створена Студентська координаційна рада (за ініціативи Студентського парламенту) з метою організації та підтримки заходів спрямованих на допомогу бійцям в зоні АТО, постраждалим та переселенцям;
- заходи вшанування пам'яті героям Небесної Сотні: хода на Майдан Незалежності, покладання квітів на місця загибелі героїв Небесної Сотні;
- дні пам'яті героїв Майдану. ■

2015 РІК. КАЛЕНДАРНІ СВЯТА, ЯКІ ВІДЗНАЧИЛИ:

9 березня Україна вшанувала 201 річницю від дня народження видатного українського письменника, поета і кобзаря *Тараса Григоровича Шевченка*.

12 квітня відзначили *Великдень*. Центральне свято в багатьох національних календарях більшості шанованих країн світу. В Україні цей день закріплений на законодавчому рівні, відзначається згідно наших традицій і нашої національної культури.

18 квітня відзначили *Міжнародний день визначних пам'яток та історичних місць*. У цей день згадують про багату історію і культуру країни, про її збереження для майбутніх поколінь;

22 квітня — *Міжнародний день Землі*. Це свято об'єднує народи всієї планети у справі захисту навколишнього середовища і збереження тих щедрот і природних ресурсів, якими наділила нас природа.

1 травня відзначили *Свято весни і праці*. Історично свято має початок з 1 травня 1886 року. Американські робітники організували страйк з вимогою 8-годинного робочого дня. Більше 70 років у СРСР цей день відзначався як Свято солідарності всіх трудящих.

13 травня — *День матері*. Це одне із самих зворушливих свят, адже кожен із нас з дитинства несе в своїй душі неповторний образ своєї мами, яка все зрозуміє, простить, завжди пожаліє і буде самовіддано любити, незважаючи ні на що.

16 травня — *День науки*. Україна являє собою державу з високим рівнем освіти і науки.

18 травня — *Міжнародний день музеїв*. Через музеї суспільство висловлює своє ставлення до історико-культурної спадщини. Зберігаючи та збираючи пам'ятки матеріальної і духовної культури, вони ведуть велику освітню — виховну та науково-освітню роботу.

До наступних свят! ■

НОТАТКИ ПРО ТРАГІЧНІ СПОГАДИ ПРИСВЯЧЕНІ 29-РІЧНИЦІ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

Катерина ВАКУЛЕНКО, II курс, юр. ф-т

Експозиція київського музею «Чорнобиль» розповідає відвідувачам про найбільшу в історії катастрофу в сфері атомної енергетики — аварію, що сталася на 4-ому енергоблоці Чорнобильської АЕС 26 квітня 1986 року. Фонди музею містять близько 7000 експонатів. В музеї можна ознайомитися з розсекреченими документами, картами, фотографіями, предметами етнічної культури, а також побачити особисті речі учасників ліквідації наслідків аварії.

Також в музеї відвідувачам пропонують подивитися відеоматеріали про аварію, побачити макет енергоблоку, трьохфазову працюючу діораму, що демонструє етапи катастрофи і споруду саркофага. Експонати музею розповідають про героїзм і самовідданість людей різних професій, які боролися з наслідками вибуху. Кілька стендів розповідають про самовіддану роботу ліквідаторів наслідків аварії на Чорнобильській атомній станції, у числі яких були представники різ-

них професій, але об'єднувало їх усіх величезне бажання допомогти. У 1998 році в музеї Чорнобиль з'явилася електронна книга пам'яті учасників ліквідації аварії, куди занесено понад 5 тисяч імен ліквідаторів. Відвідувачам пропонують також подивитися унікальні відеоматеріали про катастрофу та її наслідки.

Окремий розділ експозиції музею присвячен допомозі й підтримці, які надали Україні інші країни. Є в музеї картина «Вирвані з коренем», написана американською художницею Лоною. Вся картина списана словами вірша, присвяченого Чорнобилью.

Отже, можна зробити висновок, що музей «Чорнобиль» є дуже

цінним джерелом інформації про ці трагічні події. Тому, що там знаходиться велика кількість експонатів, відеоматеріалів, документів, які передають біль і жах, який пережила Україна, розповідають про героїзм і самовідданість людей, які в ту мить намагались допомогти та поклали своє життя задля життя та здоров'я інших людей.

На мою думку, ця екскурсія була дуже цікавою. Я вважаю, що кожен громадянин України повинен знати цей трагічний період нашої історії, а найкраще про це можна дізнатись саме в цьому музеї. ■

УКРАЇНА ВІДЗНАЧИЛА ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

Війна завжди починається раптово, хоча через покоління для істориків вона видаватиметься неминучою. Розпочалася найстрашніша Друга світова війна (1939—1945).

За перемогу над фашизмом наш народ заплатив неймовірно високу ціну — мільйони загиблих, поранених та ненароджених. За різними оцінками, від 8 до 9 мільйонів наших земляків полягли на полях боїв, загинули в окупації, у концтаборах, в'язницях та на каторжних роботах на чужині. Десятки тисяч українських міст і сіл було перетворено на руїни, чверть мешканців залишилися без даху над головою.

Прошло 70 років. Усі ці роки над нами було мирне небо, а наші кордони були непорушними, поки до нас знову не повернулася війна. Цього разу вона прийшла не із заходу, а зі сходу. І знову, як і 70 років тому назад, наш народ став на захист України, її свободи і територіальної цілісності. І ми твердо віримо в нашу перемогу.

2015 рік... Верховна Рада перейменувала День Перемоги у День перемоги над фашизмом у Другій світовій війні. Пам'ять загиблих у Другій світовій війні відзначається щорічно 8 травня, у День пам'яті і примирення.

Пам'ятниками II світової війни 1939—1945 років визнаються військові кладовища, братські могили, пам'ятні знаки та інші об'єкти, що увічнюють пам'ять про події тих років. Всі ці пам'ятники знаходяться під охороною держави.

Настав час шукати символи, які об'єднують Україну, і якщо український гімн, герб та прапор допомагають народові об'єднатися, то чорно-жовта стрічка — це радянський символ, пов'язаний з радянським минулим і вона пе-

ретворилася на символ тривоги, терористів та небезпеки.

Кольори цієї стрічки роз'єднують українське суспільство.

Червоний мак — це європейський символ від Першої світової війни. Саме цим символом вшановували жертв, які загинули в роки Першої світової війни і зараз продовжують вшановувати жертв обох світових воєн.

Символ відзначення в Україні Дня пам'яті та примирення і Дня перемоги — червоний мак. Гасло «1939—1945. Пам'ятаємо. Перемагаємо».

Тепер символом пам'яті буде квітка маку. Цей символ пам'яті, який вшановує всіх героїв, які віддали життя і готові віддати життя за краще майбутнє України. Для того, щоб перемогти, дуже важливо пам'ятати про уроки історії, про всіх, хто віддав свої життя за мир. Саме на це спрямований Указ Президента України щодо відзначення 70-ліття перемоги над нацизмом і завершення Другої світової війни.

Починаючи з цього року, ми зі всією Європою будемо відзначати 8 травня як день пам'яті і примирення, віддаючи шану і ветеранам усіх фронтів, і учасникам українського визвольного руху, який був частиною загальноєвропейського явища, коли люди ставали проти загарбників, захищаючи свій дім і прагнучи волі для своєї країни.

Відзначення 8 та 9 травня 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі, Дня пам'яті та примирення, а також Дня Перемоги допоможе об'єднати країну.

Ми вклоняємось світлій пам'яті полеглих за волю і територіальну цілісність України, а ветеранам бажаємо здоров'я та щастя на довгі роки, а всім нам мирного чистого неба.

1939—1945
ПАМ'ЯТАЄМО
ПЕРЕМАГАЄМО

Хочеться зібрати всі квіти землі і покласти їх до ніг ветеранів, дякуючи за той подвиг, який дав надію на мирне життя і світле майбутнє. Нехай же білим голубом лине у вись глибока сердечна вдячність тим, хто дарував нам щастя відчувати мирний, щасливий весняний подих Перемоги.

О. М. НЕДАШКІВСЬКА, методист юр. ф-ту

ДЕНЬ ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Кожного року в першу суботу квітня відбувається урочисте святкування Дня юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

До святкування Дня факультету було проведено: флешмоб «Юридичний факультет — наше життя», перший етап Всеукраїнської студентської олімпіади МОН з фаху 2014/2015 навчального року, змагання між студентами «Юридична монополія», «Кар'єра судді: шлях до успіху», фотоконкурс до Дня факультету, випуск вісника «Молодий юрист», Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання державотворення в Україні», творчий вечір студентів юридичного факультету та ін.

Отже в суботу, 4 квітня, у Головному навчальному корпусі Університету проходило це свято. На факультет прибули поважні гості, а також випускники минулих років. Обійми, поцілунки, щирі посмішки, вигуки радості та здивування — такі емоції не можуть не вражати. Вони із задоволенням згадували студентські роки, ділилися кожен своїм сьогоднішнім, разом фотографувалися.

Декан юридичного факультету Гриценко Іван Сергійович провів зустріч з абітурієнтами та відповів на їх запитання.

Урочисті привітання та концерт розпочалися в актовій залі. Шановні гості бажали факультетові нових здобутків і щоб завжди пишався своєю давньою історією та своїми випускниками.

Студентство юридичного факультету багате на таланти. Вокальна студія студентського парламенту факультету виконала багато славетних пісень.

Фінансово-правовий коледж також привітав факультет зі святом. Студентка 1 курсу юридичного факультету Коледжу, майстер спорту з міжнародного класу (художня гімнастика) Веркасова Катя виконала гімнастичний номер «Надія».

Весь науково-педагогічний колектив Фінансово-правового коледжу та його студенти приєдналися до привітань зі святом і побажали юридичному факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка завжди залишатися на високому рівні та примножувати наукові досягнення у підготовці майбутніх юристів. ■

Анна КУНГУРЦЕВА,
Аліна ЯКОВЕНКО,
I курс, юр. ф-т

Нещодавно ми, студенти I курсу, разом зі своїми кураторами Степанчук Інною Михайлівною та Балецьким Володимиром Михайловичем відвідали славне місто Львів. Там ми провели всього 2 дні, але встигли відпочити від столичної метушні, занурившись в атмосферу незнайомого нам старовинного міста.

Гуляючи вуличками, мимоволі відчували себе середньовічними мандрівниками. Кожен будиночок, провулок, дворик унікальний і неповторний, має свою особливу історію. Вулички в основному вимощені каменем, а не звичним для нас асфальтом.

Львів — це унікальне й неповторне місто. Там ви не зустрінете величезних галасливих натовпів та скупчення машин. Тиша, розмірність і умиротворення — так можна охарактеризувати це місто. Львів — місто храмів, музеїв, історичних пам'яток; його архітектурні ансамблі надзвичайні: там поєдналися готика й бароко, ренесанс і романський стиль, рококо й ампір, сучасна еkleктика.

Ми прибули до Львова рано вранці, і, вийшовши з вагона, першим побачили львівський залізничний вокзал. Це не просто споруда, яка гостинно приймає всіх, це ще й чудова пам'ятка архітектури.

Сама будівля вокзалу була побудована більше ніж сто років тому — в 1904-му, коли Львів перебував під владою Австро-Угорської імперії. На його зведенні були задіяні найкращі будівничі Європи. Два здоровенних купола (їхня справжня назва — дебаркадери — це шедеври інженерної думки початку XX століття), витончений архітектурний вигляд головної будівлі вокзалу зробили привабливим це місце настільки, що навіть сьогодні, збережене в точності ще з тих пір, воно здається якимось кіношним і казковим. Та що там говорити — справжнім палацом! Адже не дарма привокзальна площа у Львові названа Дворцовою.

Після того як вся група зібралася, ми поспішили в готель «Едем». Він знаходиться в центральній частині Львова, у безпосередній близькості від головної греко-католицької святині України та пам'ятки архітектури XVIII ст. — Собору Святого Юра. Цей вишуканий готель «Едем» дав нам відчуття атмосфери гостинності та комфорту.

Поклавши речі в камері схову, ми всі дружно вирушили на сніданок. Новий комфортний ресторан знаходиться на першому поверсі готелю. У ньому можна скуштувати смачні українські та вишукані європейські страви, випити запашної кави зі смачним десертом.

Набравшись сил, потрібно було відправлятися на екскурсію, і екскурсовод в автобусі вже чекала на нас. Перше історичне місце, яке ми відвідали, був Собор Святого Юра.

Ми вийшли з автобуса і уважно слухали екскурсовода.

Цю споруду вперше збудував у XIII столітті галицько-волинський князь Лев Данилович

ПОЇЗДКА ДО ЛЬВОВА

для свого дядька, проте сучасний ансамбль у стилі рококо збудований у 60-х роках XVIII століття зодчим Бернардом Меретиним. Інтер'єр храму вражає багатством і різноманіттям іконопису. Собор Святого Юра символізує святиню, яка на українській землі стала мостом єднання великих надбань християнської культури та духовності двох гілок: візантійського Сходу і латинського Заходу.

Далі за нашим планом була екскурсія парком та Високий замок. Це старий тісний парк на горі в самому серці Львова. Руїни старовинного замку, оглядовий майданчик і краєвиди, які видно з висоти пташиного польоту, не можуть залишити байдужим жодного, хто наважується сюди піднятися.

Задоволені краєвидом та фото, які зробили, ми вирушаємо до наступного пункту нашої екскурсії — одного з найстаріших цвинтарів України — Личаківський.

Він був закладений у 1786 році. В більшості своїй тут відбувалися поховання відомих діячів культури, мистецтва, літератури, таких як В. Івасюк, І. Білозір, І. Франко та ін.

Також тут поховані герої Небесної Сотні, що віддали своє життя за Україну! Та у наш час цвинтар вже вважається історичним музеєм зі скульптурами та архітектурними спорудами відомих майстрів.

Після цікавих і пізнавальних екскурсій, досить таки зголоднівши, ми завітали на обід у легендарний ресторан «Криївка». Цей неповторний заклад вразив нас своїм інтер'єром у та дуже смачними традиційними стравами.

Вже надвечір у нас була прогулянка центром міста. Біля Театру опери і балету був традиційний ярмарок, де можна було купити безліч гарних сувенірів.

Останнє місце, яке відвідав наш курс, був Музей народної архітектури і побуту (музей просто неба).

Територія музею поділена за принципом поділу історичних регіонів Західної України: Гуцульщина, Лемківщина, Львівщина, Поділля, Покуття, Бойківщина, рівнинне Закарпаття та Буковина. Ми змогли відчутти «дух» і традиції тих українців, які проживали на цих територіях, побачити їхні помешкання, господарку. Ми мали змогу заходити у хатини і бачити одяг, побутові речі, знаряддя сільського господарства XX століття. Цікавим і неповторним цей музей є ще й тим, що там можна було просто відпочити біля озера або пройтися полониною чи лісом, відчувши єднання з цілющою силою природи.

Ось так і пролетіли наші вихідні! Настала пора повертатися додому, а нам так хотілося ще залишитися в цьому затишному й привітному місті. Львів — це надзвичайне місце, «маленький Париж» з неймовірною історією.

Коли ми увечері йшли до вокзалу, то нас ніби проводжала у дорогу ще одна архітектурна споруда, символ духовності і душевності славетного міста Львова — греко-католицька церква, яка сяяла у темряві в гармонії з місяцем.

Останнє фото зроблено на пам'ять і наша подорож до Львова підійшла до завершення.

Ось ми вже й дома. Знову розпочалися звичайні студентські будні, але наша спільна поїздка до Львова — культурної й духовної столиці України — залишиться назавжди в наших серцях. ■

Сергій НЕЧИПОРЕНКО,
IV курс, ек. ф-т

22 квітня 2015 року студенти нашої групи за програмою вивчення предмету «Історія української культури» відвідали музей популярної науки і техніки «Експериментаніум».

«Експериментаніум» — це сучасний науково-розважальний центр, у якому демонструються закони науки та явища навколишнього світу. Тут яскраво представлено все, що відбувається навколо нас у повсякденному житті, зразки машин, механізмів і пристроїв, що наочно показують можливості науки та техніки в різних сферах життя сучасної людини, та історію їх розвитку.

Експозиція музею дуже багата, налічує близько трьохсот експонатів і охоплює основні розділи фізики: механіка, молекулярна фізика, електрика та магнетизм, оптика, акустика. Що цікаво, в музеї є різноманітні анатомічні експонати, ілюзії та головоломки, що допомагають розвивати логіку, робити власні висновки та набувати нові знання.

Ми, студенти 4 курсу, мов діти полинули в світ шкільних буднів та були вражені, як для нового покоління представлено все те, що ми могли бачити в книжках, журналах та картинках. В ігровій формі нудні закони фізики, виглядають значно цікавіше та зрозуміло, одразу з'являється хист до навчання і точні науки для школярів вже не так страшно виглядають, як за партою чи перед дошкою із задачами та формулами.

Різнорозмірність експонатів дозволяє наочно побачити як на практиці діють фізичні закони, перевірити електропровідність різних предметів, демонстрація різної ваги брусків де-

експериментаніум
музей популярної науки і техніки

рева, різної сили тертя різних поверхонь. Теорема Піфагора, яку тепер точно школярі будуть знати, а ми з ними пригадали.

На відміну від усіх музеїв, де ми були (на кожному експонаті табличка «Руками не чіпати», «Відійти на 5 метрів», «Зберігайте тишу»), в сучасному світі «Експериментаніум» можна простягнути руку, щоб ввімкнути, повернути, розкрутити, натиснути, потягнути, штовхнути і на власні очі побачити, як працює той чи інший закон. Все доступно, весело та цікаво.

В музеї є молоді студенти-екскурсоводи, які розповідають про кожний експонат, історію його виникнення, мету з якою він створений. Крім екскурсійних програм, музей популярної науки і техніки влаштовує освітні шоу, інтерактивні лекції, майстер-класи та наукові гуртки. Це дуже цікаво та інформативно.

Ми, «дітки» по 20 років, також були зацікавлені не менше школярів, кожний експонат власноруч перевірили, цікавились всіма загадками та головоломками, ходили по дзеркальному лабіринті, справлялись з поставленими завданнями.

В кожній кімнаті представлені експонати з окремого розділу фізики. В одній кімнаті — оптика, в іншій — механіка. Я вважаю, що така згуртованість допомагає краще запам'ятати інформацію, розвиває образну пам'ять у дитини, оскільки образна пам'ять виявляється в запам'ятовуванні образів, уявлень конкретних предметів, явищ, їх властивостей, наочно даних зв'язків і відносин між ними.

Найбільше нашої групі сподобалась кімната оптики. Там ми ходили скрізь світлового тунелю, дізнались більше про нічне бачення, намагались намалювати картину, дивлячись на неї в дзеркало.

Ми провели дуже цікаво та пізнавально наш час, дізнались про розвиток науки і техніки в сучасному світі. Були приємно здивовані, що діти, які були разом з нами на екскурсії цікавились експонатами та брали участь, як і ми, в кожному експерименті. В кімнаті акустики — пограли на різних інструментах, в кімнаті оптики — побачили різні оптичні ілюзії, поблукати в дзеркальному лабіринті. Дізнався про прилад, який показує гучність голосу, що називається крокомір.

Тож вражень від побаченого залишилося багато. ■

УКРАЇНЕЦЬ ВІНАЙШОВ «МОБІЛКУ»! 40-річчю стільникового телефону присвячується

В історії людства можна відзначити принаймні дві визначальні події, які сприяли розвитку телекомунікацій: у 1876 році Олександр Белл здійснив перший телефонний дзвінок, а вже у 1973 році українець Мартін Купер використав для цього дивовижний пристрій, який на сьогодні є невід'ємною частиною нашого життя.

Мартін Купер, якому зараз 84, народився у сім'ї українських емігрантів у Чикаго, які приїхали з містечка під Києвом. Його кар'єрний шлях розпочався у компанії Motorola, що тоді конкурувала з Bell Labs у розробці автомобільних стільникових телефонів. Саме тут він створив свій перший мобільний пристрій DynaTAC.

Купер зібрав команду, якій вдалось розробити і зібрати неіснуючий до цього продукт за 90 днів. Телефон важив близько 2,5 кг, за що був названий «цеглиною». Акумулятора вистачало лише на 20 хвилин розмови. Але рука все рівно не могла втримати таку трубку довше. Тим не менше, це аж ніяк не вплинуло на його популярність. Вперше Купер подзвонив з мобільного телефону у 1973 році голові конструкторської відділу компанії Bell Labs, Джоелу Ангелу. Потім він згадавав: «Не пам'ятаю, що він тоді відповів, але мені здалося, що я чув, як скриплять його зуби».

Вже у 1989 році в магазини надходить нова версія телефону. Цього разу він був удвоє меншим і міг поміститись у кишені. Так Купер розпочав еру «чим тонше, тим краще».

На сьогодні Купер є співзасновником численних успішних компаній зв'язку разом зі своєю дружиною і діловим партнером Арлін Харріс. Тепер Мартін хоче зробити з Інтернетом те, що він зробив з телефоном. Єдине, що заважає Куперу реалізувати свої задуми — це вік. Нині, коли йому виповнилося 84, його основними конкурентами є 20—30-річні винахідники.

Поступово стільникова індустрія видозмінювала форму та розмір телефону, збільшувала кількість його функцій, одним словом, робила мобільний телефон невід'ємною частиною повсякденного життя.

Знаючи все це, можна відзначити, що Мартін Купер зробив неможливе — він створив пристрій, яким користуються всі: від політиків і бізнесменів до підлітків. За це він отримав загальне визнання і почесне місце у Залі Слави бездротового зв'язку.

А ось, що винахідник думає про еволюцію стільникового зв'язку: «Навіть незважаючи на те, що ми всі були мрійниками, цього ми навіть уявити собі не могли. Я сам користуюся смартфоном і вважаю деякі його можливості досить цікавими. Проте в цілому практично весь функціонал сучасного телефону набагато ефективніше реалізується за допомогою інших засобів. Перевага смартфона в тому, що вам не потрібно носити з собою багато пристроїв — все вміщається в одному. У 1973 році, коли ми зробили перший дзвінок за допомогою стільникового телефону, не було персональних комп'ютерів, цифрових фотоапаратів і нічого схожого на Інтернет. Ми думали тільки про те, як зробити можливим спілкування в мобільному режимі». ■

Анастасія ДРОБАХА,
Дмитро ХІРГІЙ,
IV курс, ек. ф-т

ШОКОЛАДНИЙ БУДИНОК

Нам випала прекрасна нагода, згідно програми дисципліни «Історія української культури», відвідати музей. Колишній будинок відомого купця і мецената Семена Семеновича Могильовцева (одного з найбагатших киян того часу), побудований в 1901 році талановитим архітектором Володимиром Миколайовичем Ніколаєвим отримав від киян назву «шоколадний» за характерний колір і багатий декор фасадів. Він знаходиться за адресою № 17/2 по вул. Шовковичній.

Шоколадний будинок вражає своєю красою. Із гамірного та метушного мегаполісу ми на пару годин перемістились в спокій, гармонію та розкіш доби Ренесансу. В будинку кожна кімната оздоблена в своєму стилі: ренесанс, модерн, готика, бароко. Ми побачили робочий кабінет, виконаний в російському народному стилі, а також зал для обіду, повністю білий з величезним венеціанським дзеркалом. Таких екземплярів є декілька в світі, коштували вони дуже багато. Для розуміння значущості дзеркала служить такий факт: майстрів, котрі знали його рецепт при підозрах розголошення вбивали разом із сім'ями. Дзеркало відрізняється чіткістю відображення речей (ефект спокійної води). Для порівняння нам запропонували подивитись через сучасне дзеркало: на відміну від попереднього, таке враження, наче дивишся у криве дзеркало із парку атракціонів. Крім того, в них додавали дорогоцінні метали різного кольору, що давало їм таємничий відтінок.

Взагалі, залів там 6, але ми були в 5-ти, оскільки зала японського стилю була частково зруйнована під час Другої світової війни і перебувати в ній небезпечно. Розкішною є також кімната для дівчат, наче ляльковий будиночок, з білими меблями та квітковими вітражами. Що цікаво, що заможні горожани того часу обов'язково будували жіночу частину будинку, до якої чоловіки не мали права входити, вікна в кімнатах були непрозорі, але все одно гарно освітлювались. Вихід з їхньої кімнати йшов на задній двір з фонтаном з другого поверху по широким сходах.

ловки та жінки розходилися по різних кімнатах. Так, жінки йшли наліво до будуару в стилі модерн, а чоловіки — праворуч у курильню, де був балкон та сходи, що ведуть в палісадник.

Далеко не все це збереглося до нашого часу.

Після Жовтневої революції 1917 року Шоколадний будиночок переходив від одного господаря до іншого.

Зараз тут проводяться художні виставки, концерти класичної музики, дитячі свята, лекторії по історії мистецтва для ді-

тей і дорослих, екскурсії по залах особняка та інші культурні заходи.

Екскурсія була захоплюючою: той спокій, енергетика в будинку та легкість відчувалась у кожній кімнаті. Ми наче полинули ритм життя початку ХХ століття. У кожного із нас залишилися тільки позитивні емоції та виникло бажання неодмінно ще прийти сюди. ■

Светлана СОЛОНИНА,
I курс, юр. ф-т

Первокурсникам юридического и экономического факультетов Финансово-правового колледжа выпала возможность посетить Киево-Печерскую Лавру. Ведь не каждый из нас побывал в одной из самых популярных духовных достопримечательностей Киева.

Лавра известна в первую очередь уникальным подземным городом древних киевских монахов — так называемым пещерам. Киево-Печерская Лавра — выдающийся памятник христианства. Посещение Лавры является главным событием любой экскурсии по Киеву. Ежегодно святую обитель посещает огромное количество паломников и туристов.

А теперь более подробно...

Киево-Печерская Лавра — один из первых по времени основания монастырей в Киевской Руси. Она находится в центре Киева, на правом, высоком берегу Днепра и занимает два холма, разделенных глубокой ложбиной, спускающейся до Днепра. В XI веке местность была покрыта лесом; сюда удалялся для молитвы священник близлежащего села Берестова Илларион, который выкопал здесь для себя пещеру. В 1051 году Илларион был поставлен митрополитом Киевским и его пещера опустела.

Несколько позже в этой пещере поселился Антоний, родом из Любеча, который считается основателем Печерского монастыря, и его ученик Феодосий из Курска.

В 1057 г. преподобный Антоний, стремившийся к уединению, старшим среди братии поставил преподобного Варлаама, который стал первым киевопечерским игуменом. Сам же он переселился на другой склон, где ископал для себя новую подземную келью — ныне Ближние пещеры. Но и здесь вскоре возле преподобного Антония собрались иноки. Так возникли два комплекса пещер подземного монастыря: Ближние, или Антониевы и Дальние, или Феодосиевы.

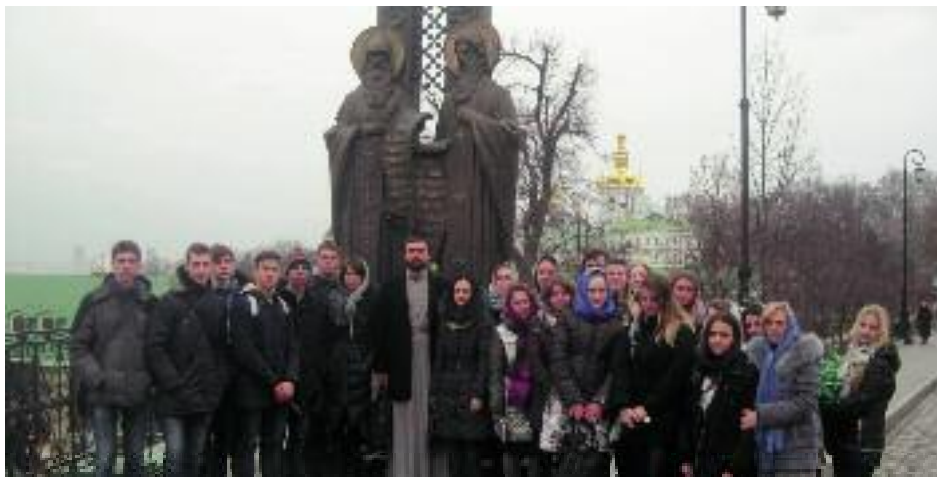
С увеличением числа иноков, когда в пещерах стало тесно, над пещерами были построены церковь Успения Пресвятой Богородицы и келья. Число приходящих в обитель всё увеличивалось, и Антоний добился у Великого князя Изяслава Ярославича разрешения использовать всю гору над пещерой.

Впервые пещеры упоминаются в летописи в 1051 году. Ближние и Дальние пещеры стали местом уединения подвижников и местом погребения умерших. Среди них Нестор-Летописец — автор Повести временных лет, Симон и Поликарп — авторы Патерики Печерского, художник Алипий, врач Агапит, Илья Муромец (Илия из Мурома) и другие. Первым в Ближних пещерах было погребение преподобного Антония в 1073 г., а в Дальних — преподобного Феодосия в 1074 г.

При игуменстве преподобного Феодосия в 1060—1062 гг. над Дальними пещерами был построен деревянный монастырь, куда братия перешла из пещер. Численность ее составляла около 100 человек, что было весьма много даже для греческих монастырей.

На основании двух вариантов устава Студийского монастыря, находящегося в Константинополе, был создан устав Печерского монастыря.

Обычай погребать иноков в пещерах был введен при игуменстве преподобного Никона, ко-

НЕЗАБЫВАЕМАЯ ЭКСКУРСИЯ

торый принес его из Тмутаракани. Но чин погребения в пещерах есть в Студийском уставе. Он существенно отличается от обычного чина христианского погребения. Так, умершему обшивали тканью открытые части тела, складывали руки на груди, накрывали лицо, клали на доску и без гроба закладывали в специально выкопанную локулу. Со стороны пещерного коридора локула закрывалась иконой или замуровывалась. Через три года ее открывали. Если тело истлело, это было знаком того, что инок вел праведную жизнь: черепа собирали отдельно, кости отдельно. Если же тело оставалось неистлевшим, то локула опять закрывалась и за инок молились. Спустя два года локулу снова открывали. Но в Киеве эта традиция прервалась, так как тление тела после погребения здесь было обычным явлением. Господь же прославил в Печерском монастыре Своих угодников нетлением мощей, что явилось чудом. Вот как описывает мощи преподобного Феодосия Печерского преподобный Нестор-Летописец, который был участником их открытия: «...лежат мощи его, но суставы не распались, и волосы на голове слипились».

Нам известны также и одиночные погребения иноков в пещерах, в частности мы знаем, что преподобный Феодосий Печерский был похоронен в своей келье.

В Ближних и Дальних пещерах Лавры покоятся нетленные мощи угодников Божьих, также в Лавре есть и захоронения мирян (например, могила Петра Аркадьевича Столыпина).

Долгое время пещеры были закрыты для посторонних, и только в XV веке началось свобод-

ное посещение пещер богомольцами. Мощи святых сохранялись в гробницах, поставленных в нишах по обе стороны пещерных галерей; у изголовья размещалось изображение святого и перед ними теплилась лампада; над гробницей или нишей — табличка с именем святого. Лик святого и прочие части тела укрыты покрывалом, у некоторых открыта рука — к ней можно было приложиться устами. Сейчас верхние панели раков сделаны из стекла, поэтому непосредственный контакт со святыми мощами для богомольцев исключен. С середины XVII пещеры начали реконструировать и расширять, чтобы приспособить их для посещения большого числа паломников. Стены и своды укрепили, стены штукатурили и украшали росписями. Мощи многих святых были извлечены из локул, уложены в раки и выставлены в специальных нишах (аркосолиях), выдолбленных по обе стороны пещерных ходов.

В пещеры можно попасть несколькими способами — через верхнюю территорию, через нижние ворота и по Ближнепечерской улице, берущей начало от улицы Лаврской.

Путь к пещерам Печерской Лавры проходит по улице Ближнепечерской — колоритной дороге Печерской лавры, недавно комплексно обновленной: после того, как на проезжую часть рухнул фрагмент подпорной стены, стену было решено полностью обновить, укрепив склон бетонными сваями.

На территории Ближних пещер находится храм Всех преподобных Печерских, вход в Ближние пещеры, часовня, рождественский вертеп в стеклянном павильоне, начало лестницы к

розарию и источникам Антония и Феодосия, а также вход в длинную крытую галерею, ведущую от Ближних пещер к Дальним.

После осмотра Ближних пещер можно войти в эту галерею и через короткое время оказаться на территории Дальних пещер, где расположены вход в Дальние пещеры, церковь Рождества Богородицы, памятник Антонию и Феодосию.

Под стенами Печерской лавры есть еще один любопытный объект. Если выйти через нижние ворота и проследовать по тропинке, пролегающей по склону Печерского холма, можно легко найти источник, пользующийся огромной популярностью среди паломников. Раньше здесь был просто родник. Сейчас над источником выстроили часовню.

Источники Антония и Феодосия, а также источник на склоне считаются животворными, вероятно, в силу особой атмосферы, которая напевается историческим значением самого места. Действительно, если представить, что основатели Печерского монастыря, ставшего огромным церковным и историческим заповедником, черпали из этих родников 1000 лет назад, связь времен ощущается весьма реально.

В настоящее время нижняя Лавра находится в ведении Украинской Православной Церкви (Московского Патриархата), а верхняя Лавра — в ведении Национального Киево-Печерского историко-культурного заповедника.

В одном из корпусов размещается Государственная историческая библиотека Украины. На территории Лавры был образован музейный комплекс, в его составе — Музей книги, Музей исторических драгоценностей и др.

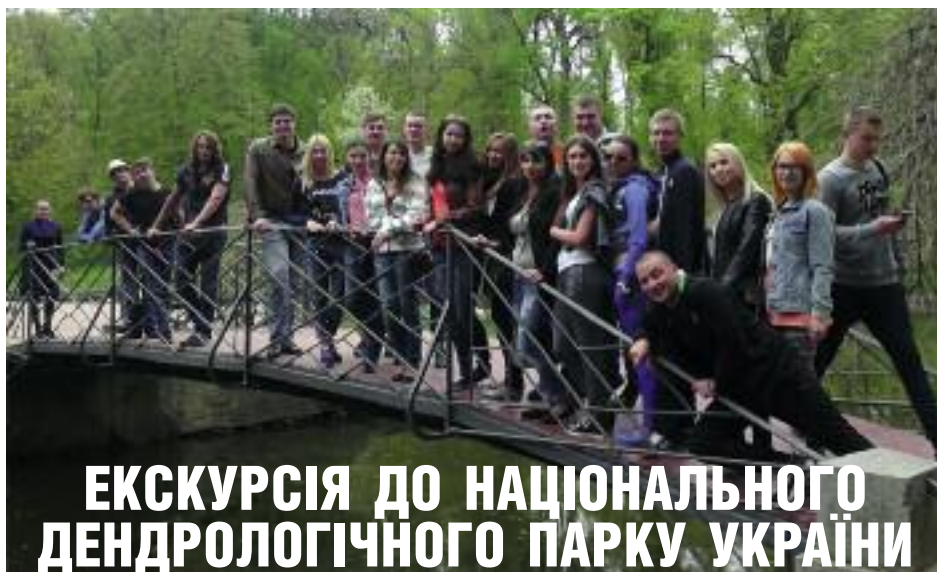
В июне 1988 года в связи с празднованием 1000-летия крещения Руси и постановлением Совета министров СССР новосозданной Печерской монашеской общине была передана территория Дальних пещер.

В Лавре разместились также Киевские духовные семинария и академия, издательский отдел Церкви.

9 декабря 1995 года Президентом Украины Л. Кучмой издан Указ о восстановлении Успенского собора. К 950-летию Лавры собор был восстановлен; освящен 24 августа 2000 года.

Учитывая уникальность лаврского архитектурного ансамбля, значение заповедника в развитии отечественной и мировой культуры, 14-я сессия Международного комитета ЮНЕСКО внесла Киево-Печерскую Лавру в список памятников всемирного значения. В наши дни катастрофическое состояние Лавры может привести к его исключению из списка всемирного наследия ЮНЕСКО. К сожалению, на протяжении последних лет памятники Лавры разрушаются быстрее, чем реставрируются. Среди причин такого состояния — правовая неурегулированность статуса заповедника, и непрофессиональная интенсивная хозяйственная деятельность. Из-за разрушения верхних слоев грунта пещерного комплекса, влажность, а также температура внутри пещер, которая столетиями поддерживалась на уровне 14° С, изменились. Сейчас температура колеблется в пределах от 15 до 28 градусов, а это ведет к разрушению мощей, хранящихся внутри пещер.

От имени своих однокурсников выражаем большую благодарность администрации, кураторам Колледжа за организацию очень содержательной и полезной экскурсии. ■

ЕКСКУРСІЯ ДО НАЦІОНАЛЬНОГО ДЕНДРОЛОГІЧНОГО ПАРКУ УКРАЇНИ

«СОФІЇВКА»

Роксана АЛЕКСАНЯН, Анна ЗОЦЕНКО, Дмитро МИЦАК, Таня ПЕТРУК,
Альона ЦУРКАН, IV курс, ек. ф-т

Поїздка до Умані, видалася неперевершеною. Нам випала чудова нагода відвідати один з найкращих, без перебільшення, парків створених людськими руками. Парк «Софіївка» має свою неповторну історію, пов'язану з щирим коханням. Він був створений за наказом графа Станіслава Потоцького для своєї дружини Софії Віт-Потоцької. Це було місце де вона могла відпочивати, мріяти, і просто гуляти.

Екскурсовод «занурила» нас в неперевершене відчуття того часу, ми змогли побувати і на Єлисейських полях, і в Китайській альтанці. Також випала можливість двічі загадати найпоетичніші бажання, проходячи повз містки і печери.

Найпершою дивиною був побачений фонтан. Закручений у формі змії він звивається і виштовхує воду з силою потоку, який може досягати 16 метрів заввишки, а його особливість в тому, що він працює без насоса, то ж у чому тоді криється принцип роботи? Фонтан спроектований таким чином, що вода з верхнього озера спускається в нижнє, тим самим призводить до сили, з якою піднімається вода зі змії.

Вражаючим моментом, на мій погляд, було катання по найдовшій у світі підземній річці. Відчуття були несамовиті, цілковита темрява... екстримально, але весело, адже поруч вірні друзі.

Найчарівнішим місцем парку є острів Кохання, так як він створений на честь прекрасного і всеосяжного почуття. На цей острів можна потрапити, перейшовши міст, а там помріяти і замислитися про неймовірну силу, з якою граф Потоцький створював парк для Софії.

Важко уявити, яких титанічних зусиль було докладено задля того, щоб дика місцевість перетворилася в казковий парк. Шедевр, що з'явився більше двохсот років тому, чарує нас і сьогодні.

Було приємно думати, що ми ходимо тими ж стежинками, якими ходили король та королева, відомі особистості світу. Час спливав швидко, ми милувалися унікальною природою Софіївського парку, фотографувалися, щоб назавжди і якнайбільше запам'ятати найкращу перлину України.

Ми залишали Софіївку наповнені масою нових позитивних вражень та бажанням ще повернутися сюди. ■

Щиро вітаємо всіх співробітників Коледжу, народжених

у січні:

**ЦАЛЬКО Юлію Михайлівну,
ТРУХІНУ Ірину Анатоліївну,
ТКАЧЕНКО Валентину Василівну;**

у лютому:

**ДВОРНІЧЕНКО Наталію Іванівну,
НЕДАШКІВСЬКУ Олену Михайлівну,
АЛЕКСЕЄНКО Оксану Петрівну;**

у березні:

**БАЛЕЦЬКОГО Володимира Михайловича,
ВЕРЕЩИНСЬКУ Ганну Петрівну,
ШИНКАРУКА Василя Дмитровича;**

у квітні:

**ЗІНЧЕНКО Раїсу Юрївну,
ДЕМ'ЯНЕНКО Марину Георгіївну,
БАРАБАШ Тетяну Борисівну,
ГОЛОВЧЕНКО Ольгу Віталіївну;**

у травні:

**ЩЕРБАНЬ Мирославу Томасівну,
ГУБАНОВУ Тамару Олексіївну.**

Вітаємо Вас з Днем народження.
Бажаємо Вам здоров'я, щастя, миру,
успіхів у роботі і всіх сімейно благ.

Сила зерна в його врожайності,
сила людини в його умінні працювати
з людьми, виходити переможцем із умов
праці, життя і побуту людини.

Нехай Ваше життя — виробниче поле
діяльності й надалі буде врожайним
на добро і залишайтеся такими енергійними
і невтомними, завзятими і неспокійними
душею, щирими і турботливими.

**Декілька порад та правил поведінки, якщо ви
вже все таки прийшли на лекцію.**

1 Запізнення. Навіть якщо ви вибачились, від цього не набагато легше. Тим паче, якщо б ви були єдині такі. Тільки-но починається лекція — студенти починають «гуськом» та «напівприсядки» заходити до аудиторії, вітатися з викладачем, вибачатися, потім вітатися із усіма друзями-одногрупниками, потім розповідати пошепки один одному, як доїхав до ВУЗу: якась жінка наступила вам на ногу, потім хтось не захотів передавати за проїзд водію в маршрутці, коли вас від штовхали спочатку на останню сходинку і ви висіли на одній нозі сусіда, а потім вас взагалі винесли з маршрутки і забули занести назад». Так, емоцій купу — ранок вносить свої корективи, але наберіться терпіння та посмійтеся від душі на перерві.

2 Бродіння аудиторією. Складається враження, що ви переймаєтесь за очі викладача, тренуєте його зоровий м'яз, коли доводиться постійно дивитися на двері і на ваше місце, потім знову на ваше місце, а потім двері. Є вправа для очей така — водити очима (бажано заплющеними) вліво і вправо, вгору та вниз, аби зоровий м'яз не розслаблявся.

3 Відключайте, будь-ласка, звук в своїх телефонах. Звук відволікає та збиває з думки викладача. Хоча, якщо у вас виникає питання, а чого ж тоді викладачі користуються на парі телефонами, тут можу порадити одне — домовтесь з ним — взаємоповага — це найкраще, що може бути у спілкування людей.

4 Викикування з місця. Це провокує певний балаган. Кращий вихід — підняти руку і вас запитують і вислухають.

5 Приходьте вчасно. Краще випередити викладача, щоб за ним за останнім закрилися двері і більше не грюкали і не «вибачалися» під час пари.

6 Розмови на парі. Краще вийдіть тихенько — усі дорослі і це дозволяється, якщо дійсно необхідно, замість того, щоб заважати проводити лекцію. Ваша робота — навчання. Працювати ви також можете, без цього навіть ніяк сучасному студенту, але ж одне іншому не має заважати.

7 Конспектуйте лекцію. Коли ви записуєте, краще засвоюєте інформацію. На лекції викладачі часто розповідають те, чого не знайти у підручнику, актуальну інформацію з власного досвіду.

8 І останнє — спати на парі. Навіщо? Краще вже поспіть вдома. Користі набагато буде більше для усіх: ви виспитесь, викладач не побачить вашої потилиці, а друзі не будуть відволікатися на вас, адже ви їх будете смішити. Уявіть: ви розмовляєте з людиною, розповідаєте вкрай важливі для вас речі з усією душею, а вона стоїть перед вами, позіхає, потім відвертається і починає гукати когось іншого, аби щось запитати... Як ви почуваетесь у такій ситуації?

Який же класний вислів: «Для життя, не для школи вчи-
мося». Пам'ятайте ці золоті слова і навчайтеся для себе!
Щасливого студентства! ■

СтудентІнформ

Газета
Фінансово-правового
коледжу

Започаткована у 2009 році.

№ 1 (25),
січень — травень,
2015 р.

Головний редактор

БРЮШКОВСЬКА Яна, IV курс, юр. ф-т

Заступник головного редактора

КОЗАЧУК Поліна, I курс, ек. ф-т

Відповідальність за зміст статей
несуть автори. Точка зору авторів може
не співпадати з думкою редакції.

Над номером працювали: ГУБАНОВА Т. О., ПАРИМСЬКА М. М., МУЛЯНОВА Т. М., ДЕМ'ЯНЕНКО М. Г., НЕДАШКІВСЬКА О. М., БЄЛІК К. О.

Підписано до друку 21.05.2015. Наклад 300 пр. Зам. № 15-111. Дизайн, верстка, друк СМП «АВЕРС»

Редколегія

БОГУН Мар'яна, III курс, юр. ф-т

БОДНАР Павло, II курс, юр. ф-т

ВАСИЛЬЄВА Анна, II курс, ек. ф-т

ГАТАК Анелія, IV курс, юр. ф-т

ДЬОМІНА Вероніка, II курс, ек. ф-т

ЖИГУН Олег, III курс, юр. ф-т

ІВАНЮК Олександра, II курс, ек. ф-т

КОБЗОВА Анастасія, II курс, ек. ф-т

МАЙОРОВА Юлія, III курс, ек. ф-т

МИХАЛЬСЬКИЙ Дмитро, III курс, юр. ф-т

ПРОЦАН Богдан, II курс, юр. ф-т

СІДЛЕЦЬКА Катя, IV курс, юр. ф-т

СОВА Марія, II курс, ек. ф-т

ТКАЧЕНКО Павло, II курс, юр. ф-т

ШАМАН Яна, II курс, ек. ф-т